

Nummer 3 | 1. Februar 1910 | 59. Aargang

En Hilsen fra det Første Præsidentskab.

Atter ønske vi at bringe de Sidste-Dages Hellige vor Hilsen, og vi gjøre det med taknemmelige Hjerter til Herren for hans Miskundhed og hans naadefulde Varetægt over Kirkens Medlemmer.

De Hellige have meget at være taknemmelige for ved Slutningen af Aaret 1909. Det har været et betydningsfuldt Aar for Herrens Værks Fremme, ligesom det har været rigt paa Begivenheder, der paa forskjellige Maader have fremhjulpet Kirkens Interesser. Herrens Aand har i høj Grad givet sig tilkjende blandt Videnskabsmænd og Opdagere, hvilket Alt er i Overensstemmelse med Profetierne angaaende den Almægtiges Hensigter i de sidste Dage.

Jesu Kristi Kirke staar i Dag mere urokkelig, mere solid og mere rustet til at modarbejde Vildfarelse og til at udsprede Sandhedens Sæd end nogensinde tidligere, til Trods for al den Opposition, der har rejst sig imod den, og al den Usandhed, der er bleven bragt i Omløb angaaende den fra principløse Mænd, som have villet gjøre deres til at ødelægge Herrens Værk. Hæderlige Mænd i den amerikanske Nation have optraadt som vore Venner ved at forsvare os og Sandheden, saa at der i Dag raader en bedre Opfattelse af det, som kaldes „Mormonismen", end nogen Tid før. Uvidenhed og Intolerance viger gradvis for Lys og Sandhed. Saaledes have vi haft Lejlighed til at rette mange Fejl, som ere blevne fundne i Lexika og i Historien angaaende os og vort Samfund, og det er os en stor Glæde at se vor Kirkes Historie

publiceret i „Americana", en af Landets største og ledende Journaler, hvis Læsekreds findes blandt den bedre og mest intelligente Del af Folket. Disse Artikler fremkom, fordi en ondskabsfuld Person i det samme Tidsskrift rettede et Angreb mod os angaaende Mormons Bogs Oprindelse. Et Svar fra Ældste B. H. Roberts blev optaget, og han blev anmodet om at skrive en kort Historie om Kirken, der nu har været optaget i en Række Numre af Tidsskriftet. Vi anbefale dette Maanedsskrift til de Sidste-Dages Hellige og haabe, at de ville understøtte det ved deres Subskription.

Verden lærer efterhaanden, at Kirken er bleven misforstaaet, og giver den Ret til at forsvare sig paa en klar og fyldestgjørende Maade, og flere af Evangeliets Principper, saaledes som de læres af vor Kirke, ere blevne godkjendte af andre Tros-Samfund. Aabenbaring, Læren om Guddommens individuelle Personlighed, Tiendeloven, Visdomsordet, indbefattet Fordringen til hvert Individ om at afholde sig fra Nydelse af alle skadelige og unødvendige Mediciner og stimulerende Drikke, Salvelse af de Syge med hellig Olie og Bøn for deres Helbredelse tilligemed andre Lærdomme, som Gud har aabenbaret til Kirken, ere alle blevne godkjendte som ønskelige og rigtige. Læren om spæde Børns Fordømmelse og om, at der ingen Frelse er for de Døde, er saa godt som helt bleven forkastet siden Evangeliets Gjengivelse til Verden.

Paa enkelte Undtagelser nær have de Hellige som et Hele været trofaste og flittige i Udøvelsen af deres Pligter og i Overholdelsen af de Befalinger, der paahvile dem som Medlemmer, samt tillige at vise Lydighed mod de Raad og Lærdomme, de have modtaget gjennem Præstedømmet og Kirkens Embedsmænd; baade de almindelige og de lokale Autoriteter have alle med Flid og Villighed udført de mange og forskjellige Pligter, der have paahvilet dem.

Det Ansvar, som paahviler Præstedømmet ved at have Omsorg for Hjorden, er af den allerstørste Betydning og fordrer baade Tro og Udholdenhed. Pligterne og Ansvaret øges stadig saavel ved den Vært, vi nyde, som ved de særlige Omstændigheder, der omgive os. Ved afvigte Aars Begyndelse gjennemgik ethvert Quorum af Præstedømmet et Kursus i Studier af Kirkens Lærdomspunkter, dens Disciplin og Regjeringsform. Hver Mandag Aften samledes de forskjellige Quorumer i deres respektive Ward for at modtage Instruktioner og Undervisning, der kunde gavne dem ved Udøvelsen af deres Pligter i Kirken. Den Plan, der da blev lagt, har givet rige Resultater; baade Præstedømsmøderne og andre Møder af de Hellige ere i det Hele blevne bedre besøgte end tidligere. Vi ere derfor højlig tilfredse med den Lyst og Aktivitet, som paa den Maade er bleven vakt til Live ved foran nævnte Arrangement. Folkemængden i Stavene forøges stadig, og i Løbet af det forsvundne Aar er Yellowstone Stav bleven organiseret. Ligeledes er der blevet organi-

seret nye Ward, hvor Medlemsantallet er tiltaget saa meget, at Embedsmændene i Wardene ikke kunne overkomme Tilsynet. Dette har igjen nødvendiggjort, at flere Brødre og Søstre ere blevne kaldte til aktiv Tjeneste, og derved er Interessen for Arbejdet bleven forøget paa alle Omraader.

Betydelige Byggeforetagender have ogsaa fundet Sted; Forsamlingshuse ere restaurerede og nye opførte tilligemed andre Bygninger, hvorved der ydes Folket bedre Bekvemmeligheder til Gudsdyrkelsesmøder. Alle disse Bygninger ere blevne solidt opførte og udstyrede overensstemmende med Nutidens Fordringer. En af de bedste og mest elegante Bygninger er opført Øst for Templet paa North Main Street. Den indeholder Kontorlokaler dels for den præsiderende Biskop, dels for flere af Præstedømmets Quorumer og auxilære Organisationer. Bygningen er brandfri og forsynet med solide dirkefri Hvælvinger til Opbevarelse af Bøger og værdifulde Dokumenter. En anden storartet Bygning, der nu er under Opførelse, er „Deseret Gymnasium“, beliggende Øst for ovennævnte Bygning. Den skal benyttes til Ungdommens fysiske Udvikling og mentale Uddannelse.

I Missionsmarken udfoldes der stor Virksomhed, og Resultaterne ere tilfredsstillende. Mange af vore Missionærer rejse „uden Pung og Taske“ og stole paa Herrens Løfter og Folkets Godhed mod dem. I Ny-England Staterne, hvorfra saa mange af de mest indflydelsesrige Familier i Kirkens tidlige Dage kom, er Missionsvirksomheden fornyet og gjenoptaget, og over alt i de øvrige Missioner er Arbejdet udført med Energi og Flid. Kun beklage vi, at i nogle Dele af Verden ere vore Ældster berøvede Friheden til at virke; dog spores ogsaa i dette Forhold en gradvis Forbedring.

I Aarets Løb have to*) af vore Ældster nedlagt deres Liv i Missionsmarken. Dette beklage vi meget; men de sørgende Efterladte nyde Brødrenes Sympati og Velsignelse. Naar der ikke indtræffer flere Dødsfald blandt det store Antal af Missionærer, som virke i de forskjellige Lande og Nationer, viser det, at Herrens beskyttende Haand er over vore Ældster. De bortkaldte Brødre vare Griffith E. Williams i den brittiske Mission, som døde den 24. September, og John H. Cartwright i de vestlige Staters Mission, som døde den 22. Oktober.

Mormons Bog, oversat af Ældste Alma O. Taylor, er bleven trykt i det japanske Sprog. Disse Optegnelser, om hvilke Englen sagde, at de skulde sendes ud til alle Nationer, Tungemaal og Folk, ere nu som en Fuldbyrdelse af denne Forudsigelse blevne oversatte og trykte paa Engelsk,

---

*) Ved en Forglemmelse er Ældste Charles Martinsens Dødsfald udeladt. Han døde i Stavanger, Norge, den 12. Januar 1909. Liget bragtes til Hjemstedet, Koosharem, Utah, hvor det begravedes. Red.

Dansk, Svensk, Hollandsk, Tysk, Spansk, Fransk, Italiensk, Walesisk, Hawaiiansk, Maurisk, Samoisk, Tahitisk, Tyrkisk og Japansk, og i flere af disse Sprog er Bogen udgivet i mange Oplag. Den er ogsaa oversat, men ikke trykt paa Græsk, Armenisk, Hebraisk og Hinduisk.

Informations-Bureauet paa Tabernakelpladsen i Salt Lake City har ogsaa udført et godt Arbejde. 300,000 Turister besøgte Stedet i det forløbne Aar. Af Hensyn til dette Fremmedbesøg har Kirken arrangeret daglige Orgel-Recitativer paa Tabernaklets store Orgel fra April til Oktober Konference. Det Indtryk, denne Foranstaltning har efterladt, har været godt: Modfølelser ere blevne formildede, og de Rejsende ere vendte hjem med bedre og klarere Begreber angaaende de Sidste-Dages Hellige og deres Mission i Verden; den gode Indflydelse er ogsaa bleven følt ude omkring i Missionsmarken, hvor vore Ældster nu ofte møde Mennesker, som have nydt høflig og venlig Behandling under deres Ophold iblandt os.

Det Ansvar, der paahviler Forældre angaaende deres Børns aandelige og timelige Velfærd, er af den allerstørste Betydning. De skulle lære deres Børn Evangeliets Principper fra den tidligste Barndom og indprente dem Sandheden af Joseph Smiths guddommelige Mission. Børnene skulle lære at gjøre det Rette, at være dydige, ærlige, sanddrue og trofaste i Opfyldelsen af enhver Pagt og Forpligtelse. Dette lærer de bedst ved, at Forældrene give dem et godt Exempel; thi Forældrene bør være saaledes, som de ønske, at Børnene skulle være, og undgaa saadanne Ting, som det vilde bedrøve deres Hjerter at se Børnene gjøre. De bør formane dem i Mildhed, opmuntre dem til det Gode, lære dem i Hjemmet at respektere Visdomsordet, at bede og takke Gud for alle hans Velsignelser, at betale deres Tiende, at opføre sig dydigt og ærbart og forøvrigt give dem Lejlighed til at nyde Gavn af Kirkens forskjellige Organisationer.

Der er en tiltagende Tilbøjelighed i hele Landet til at overtræde Sabbatsdagen. Budet: „Kom ihu, at du helligholder Hviledagen", er en Lov, der gjælder lige saa meget i Dag, som da den blev givet til Israel fra Sinai Bjerg. Theatre og mange andre Forlystelser holdes nu aabne paa Sabbaten stik imod Guds aabenbarede Lov, og de vise sig som rigtig egnede til at ødelægge Tro og Respekt for Loven hos dem, der søge disse Steder. Forældre i Zion skulde søge at skjærme deres Børn mod disse og andre Onder; thi hvis de ere efterladende og forsømmelige, vil Ansvaret hvile paa dem, hvis deres Børn gaa til Fordærvelse. Religionsklasser, Smaabørnsklasser og andre Organisationer, der kunne bidrage til Kirkens Fremgang og Bestyrkelse, ere oprettede med det Maal for Øje at assistere de Hellige med nødvendig Oplysning og Beskyttelse for deres Børn mod alt det Onde, som findes i Verden, og som saa hurtigt finder Vej ind til vort Folk. Det er vort Ønske,

at Forældre vilde bringe deres Børn til disse Foreninger, at de kunne faa Del i den Gavn og de Velsignelser, som flyder fra dem. Vi henlede ligeledes Forældrenes Opmærksomhed paa Fordelene ved at sende deres Børn til Kirkeskolerne. Der findes nu 29 saadanne i de Dele af Landet, hvor de Hellige bo; foruden Undervisning i de forskjellige Fag er der tillige aandelig og moralsk Undervisning, hvilken er saa nødvendig for at fuldende et Barns Skolegang. Disse Skoler ere udmærkede og have fuldt Krav paa Tilslutning.

Et andet Punkt af uhyre Betydning for de Sidste-Dages Hellige, som vi alt omtalte i vor Hilsen i 1908, er Arbejdet for de Døde. Dette har i det nys afsluttede Aar vundet stor Fremgang. Mange af de Hellige have været flittige til at samle Slægtregistre af deres Afdøde og udført Ordinancer paa deres Vegne. Dette er glædeligt og bør opmuntres; thi der findes Intet af større Vigtighed i Evangeliet end dette. Utahs Genealogiske Selskab, der blev dannet for at tilvejebringe Slægtregistre for dem, som vare interesserede i Tempelarbejde, har i det forløbne Aar sikret sig mange værdifulde Optegnelser baade fra Europa og fra Ny-England. Vi foreslaa, at de Hellige forene sig med Selskabet og yde det deres Understøttelse, hvorved det bedre vil blive istand til at skaffe de forønskede Familieoptegnelser. I Januar 1910 vil der udkomme et genealogisk-historisk Tidsskrift, som vil blive helliget genealogiske Oplysninger, Stamtavler og andre dermed beslægtede Ting, der ville blive til Hjælp for Folket i Udførelsen af Arbejdet for deres Døde.

Det forløbne Aar har ogsaa været Vidne til den dødelige Bortgang af flere af vore hædrede Veteraner, som have gjort Meget for Zions Sag baade hjemme og ude. Blandt de mange tapre og trofaste Ældster, som ere gaaede bag Sløret i Aaret 1909, findes lysende Navne som Lorin Farr, George Reynolds, John Nicholson, Charles R. Savage, Andrew W. Winberg, Amos Milton Musser, Samuel W. Richards m. fl. Disse Mænds Liv og Virksomhed har været helliget Kirkens Tjeneste næsten siden dens Organisation, og de have været trofaste og hengivne igjennem de Tilskikkelser, Hindringer, Forfølgelser og Gjenvordigheder, som de maatte gjennemgaa. De vare Pionerer, hvis Liv var et vedblivende Slid og Arbejde for at opbygge Byer og anlægge fredelige Hjem, forbedre Landet og opdyrke den golde og ufrugtbare Mark, indtil den ved Guds Velsignelse frembragte en overflødig Høst, medens deres Børn nu nyde Frugterne af deres Arbejde. Højt ære vi saadanne Mænds Minde; thi de vare i Sandhed deres Lands Velgjørere. Deres Liv blev ikke henlevet til Unytte, men deres Belønning vil heller ikke udeblive. I Dødelighedens Land vare de trofaste, og i Evighedens ville de modtage deres Ophøjelse. De Retfærdige skulle sidde paa Troner og tælles blandt de Ædle og Store, som skulle være Medregenter i Jehovas Rige.

Til Slutning formane vi alle Sidste-Dages Hellige til at leve deres Religion, at erindre de Pagter, de indgik ved deres Daab, at ære Gud og lyde hans Bud; ikke lade sig overvinde af Verden og dens Synder, men søge Guds Aands Vejledning og bestræbe sig for at leve i Fred med alle Mennesker og ære deres Kaldelse. Behold og forbedrer eders Land, modarbejd den ustadige Aand, som søger at ødelægge Sindets Fred og Tilfredshed, og som gjør eder utilfredse med de Distrikter, hvor I leve. Ær det Præstedømme, I have, og tragt efter Visdom. Anvend eders ledige Timer til at gjøre godt, og forøg eders Kundskab, saa I kunne være rede til ethvert Arbejde, der forlanges af eder.

Vi ønske de Hellige en glædelig Jul og et godt og velsignet Nytaar med Herrens rigeste Velsignelser.

Joseph F. Smith.
John R. Winder.
Anthon H. Lund.

Forøg vore Bestræbelser.

Idet vi henlede baade de Helliges og vore Missionærers Opmærksomhed paa Præs. Charles W. Penroses Artikel i dette Nr. af „Stjernen" og bede Enhver at læse den med Eftertanke og beslutte at gjøre sin Del til at efterkomme Opfordringen, saa maa vi heller ikke undlade at henvise til den aarlige statistiske Rapport, som ogsaa findes i dette Nr. Ved at sammenligne 1908 med 1909 vil man let se, at paa to Omraader har en betydelig Forøgelse fundet Sted, nemlig Medlemmer tillagte ved Daab 86 og Skrifter omdelte 58,655. Disse Resultater vidne om forøget Virksomhed fra Missionærernes som maaske ogsaa fra Medlemmernes Side. Det er denne, vi ønske at opmuntre hos alle vore Medlemmer. Ligesom en dygtig og nyttig Borger opflammes ved Patriotisme og Loyalitet for Hjemmets Arne og for Fædreland, saa bør en aandelig Patriotisme og Loyalitet fylde hver sand Kristi Efterfølgers Barm og opildne ham til hellig Iver i alle religiøse Pligters Udøvelse; ikke lunken og dorsk lade sig slæbe med i Rækken; men med Liv og Aktivitet tage fælles Interesse med vore Trossødskende i onde saavel som i gode Dage. Helte skabes ikke i Kakkelovnskrogen, men paa Slagmarken; fejge Mænd krybe i Skjul, men den ærlige Fædrelandsven søger Slagets udsatte Punkt og giver Alt, der er hans, for den fælles store Sag.

Men hvad ere vi andet end Kristi Stridsmænd? Dog lad os takke Gud, at vi have saa megen Lejlighed, som vi have, til at omdele vore Skrifter, at indbyde til Møder og at finde passende Lokaler at samles i, uden at blive molesterede i nogen nævneværdig Grad. At Aviserne af og til fremstille os i et falsk Lys skader os aldeles intet; det virker

tvertimod som en billig, men effektfuld Reklame; men det, som skader vor Sag mest, er aandelig Ladhed og Lunkenhed, et daarligt Liv i Vandel og Exempel; at sige Herre, men ikke gjøre hans Villie, det er den største Hindring for Herrens Værks Fremme blandt Menneskenes Børn. Lader os derfor vaagne op til „Dont og Daad". Paapasselige i vore Bønner og Taksigelser, flittige til at overvære vore Møder og drikke af Livets rene Kilde, saa ofte vi kunne, elske vore Familier og gjøre Hjemmet til vor Himmel paa Jorden. Lad os være punktlige til at erlægge vor fulde Tiende; thi alle de, som gjøre det, ville finde, at det fremkalder en underfuld aandelig Kraft hos vedkommende Individ, hvilken de helt eller delvis mangle, der ikke øve Tro paa denne Lov, som den Almægtige har sat som et Barometer med tydelig Aflæsning paa en Sidste-Dages Helligs Loyalitet om de Principper, han har adopteret. Mange have i det forløbne Aar paabegyndt Efterlevelsen af denne Lov og bære i Dag et trofast Vidnesbyrd om Velsignelsen deraf, og vi anbefale til ethvert Medlem i Kirken at begynde med dette Aar; thi ligesom de mangfoldige Tusind Træer i Skoven, der løfte deres stolte Kroner mod Himlens Blaa, hver især maa suge Næring gjennem sine egne Rødder og Lys og Luft gjennem sine egne Blade, saaledes maa ethvert Guds Barn staa i direkte Forbindelse med Livets og Lysets Aand for at leve. Kommer da Vingaardens Herre for at søge Frugt, saa vil han finde dem og velsigne det frugtbare Træ med rigelig Muld, medens han, hvis det modsatte er Tilfældet, vil hugge det om og fylde Pladsen med et, der bærer Frugt. Vor lille Jords Historie er rig paa manende Exempler fra baade Sværdets og Palmens uforsagte Stridsmænd, som have rejst sig selv Monumenter, der for kommende Slægter ville blive et Lys, som vil vise Vej til de Ædles og Braves Hjem. Men husk! dette naaede de alene ved urokkelig Tro og utrættelig Flid. Ingen anden Vej er lagt for os end netop den samme. Lad os følge den ufortrødent.

Tankesprog.

Vort Liv, vort Liv!
I Vellyst undfanget, i Dødssmerter født,
Paa Stier og Veje letsindigt forødt,
Opsamlet og værnet med Kunst og med Flid,
Et Flug gjennem Luften, en Tusinddels Tid,
En Døds-Runes Gaade for Mand og for Viv,
En Rædsel, en Naade — vort Liv, vort Liv!

Holger Drachmann.

Tirsdag den 1. Februar 1910.

Det nye Aars Arbejde og Udsigter.

Af Præsident Charles W. Penrose.

Aaret 1910 aabnes med store Løfter angaaende Udbredelsen af den Sag, som sande Sidste-Dages Hellige have indviet deres Liv, deres Energi og deres varmeste Interesse. „Guds Rige", som nu er begyndt paa Jorden, er først og fremmest i deres Sind; thi deres Haab og deres Forventninger i Tiden og for Evigheden ere fornyede i det. Udsigterne i det nyfødte Aar ere lyse og lovende. Det vil blive et endnu bedre Aar end det nys afsluttede. Som Følge af de Bestræbelser, der udfoldes af Ældsterne, som ere udsendte i Verden for at proklamere Rigets Evangelium, der skal prædikes til alle Nationer som et Vidnesbyrd om, at Frelserens Komme er nær forestaaende, ere Hundred-Tusinder af søgende Sjæle blevne paavirkede til at henvende deres Opmærksomhed paa den store og sidste Uddeling. Mange af dem have haft Mod til at følge deres Overbevisning ved at annamme Sandheden uden at ændse hverken den voldsomme Opposition, der har mødt dem fra anderledes Troende, eller Haan og Spot fra Slægt og Venner og ondskabsfulde Trusler fra intolerante Modstandere.

Men der findes Masser af Troende, som endnu ikke have overvundet de Traditioner og de sekteriske Begreber, der forvilde og lamme Nationerne; de tøve endnu ved Døren uden at gaa igjennem den og derved blive Medlemmer af Guds Rige. Saadanne skulle mødes med Venlighed, deres Vildfarelse udpeges, Fordelen ved at være Medlem af Jesu Kristi Kirke fremdrages for dem og en Indbydelse til fri Adgang til Livets Vand udstedes til dem. Der er saa meget Arbejde i den Retning og i at advare Verden mod den forestaaende Fare og Dom, at det godt kan beskjæftige baade Missionærerne og de Hellige. Dette er forøvrigt en vigtig Pligt, der paahviler dem alle. Meget er bleven gjort i den Henseende i det forløbne Aar; men vi have til Hensigt at gjøre endnu mere, og dersom vi ville vedblive i Flid og Hengivenhed, da skulle vore Bestræbelser krones med Held ved Udgangen af dette Aar; vor Belønning skal blive Glæde, og Herlighed skal vente os i den tilkommende Verden.

Vi forvente en rig Høst af Sjæle i 1910; thi Mange undersøge Evangeliet, og Mange have allerede forlangt Daab. Kirkens Lærdomme have vakt en livlig Interesse, og det er let at se, at Herren virker paa Menneskenes Sind. Hans Aand arbejder paa dem, men hans Tjenere og Tjenerinder maa ogsaa tage fat og hjælpe til. Helligdagene have

fremkaldt et kort Ophold i Ældsternes Virksomhed; Ældsterne have derved faaet Lejlighed til at besøge Venner udenfor deres bestemte Arbejdsmark. Nu er Timen til at tage fat paany og med friske Kræfter anvende Tid, Talenter, Tro, Bønner og ethvert passende Middel til at sprede Lys og Sandhed og bringe Folket til Kundskab derom. Gode Resultater kunne fremvises for 1909; de bør blive endnu bedre i 1910; men disse Bestræbelser bør ikke opsættes en eneste Dag længere. Nu er det Tid at paabegynde dette Aars Forbedringer.

For at fuldbyrde disse Ting maa der anvendes utrættelig Flid, og Arbejdet maa udføres under den rette Ledelse. Den præsiderende Ældstes Embede og Myndighed maa respekteres, og hans Optræden bør være mild, men bestemt og urokkelig. Vi haabe, at det ikke vil blive nødvendigt oftere at gjentage de Bestemmelser, der paabyde Missionærer at indhente deres respektive Konferencepræsidenters Tilladelse til at forlade deres Arbejdsmarker for at rejse til et andet Sted i Konferencen og, hvis det gjælder et Sted udenfor Konferencen, da at henvende sig til Missionspræsidenten om Tilladelse dertil. Ældsternes Besøg til andre Lande bør som hidtil opsættes, indtil deres Missionstid er til Ende, og hver Missionær bør være fuldt optaget af Arbejdet i den store Mesters Tjeneste, indtil han bliver løst.

En vid Mark ligger foran os, men der er kun forundt os en kort Tid til at udføre det, som paahviler os. Derfor maa vi gaa til Arbejdet med vort hele Hjerte, komme nærmere Herren og søge guddommelig Hjælp baade som Individer og som et organiseret Hele. Uden Samvirken med „Kraften fra det Høje" kunne vi ikke gjøre nogen Fremgang af Betydning. Men Gud er med os, og de Engle, som ere bestemte til dette Arbejde, ere paa vor Side, og Præstedømmet, som er gaaet foran os bag Sløret, vil bistaa os, medens den Helligaand vil forøges hos os, eftersom Aaret ruller hen. Fordomme ville nedbrydes, Vildfarelse overvindes, det aandelige Mørke adspredes, men Evangeliets herlige Lys vil kaste sin celestiale Glands omkring Alt, og dette vil blive et Mærkeaar for det sidste Dages store Værk. Lad derfor enhver af os gjøre sin Del dertil og nyde en fuld Andel i Belønningen.

Der er Sejr for enhver individuel Sjæl, som overvinder det Onde; som behersker sig selv; som kan hæve sig over Fristelse og Fordærvelse i Dødelighedens Sfære, og som holder fast ved det evige Livs Gaver, Kræfter og Herlighed. Der er ogsaa Sejr i Vente for den Allerhøjestes Kirke paa dens ustandselige Marsch mod Synd og Satans Magt for at befæste Guds Regjering paa Jorden. Dersom de Sidste-Dages Hellige ville vandre i Lydighed mod Herrens Raad, som de ere aabenbarede i hans Ord og givet tilkjende ved hans levende Orakler, da vil dette Aar blive et af de bedste i deres Liv og en Forløber for endeløse, lykkelige Aar, som skulle komme herefter.

Fra Missionsmarken.

Afløsning. Ældsterne John H. Berg fra at præsidere over Kristiania Konference og Alf. E. Sørensen fra at virke i samme Konference; Eleam Poulsen, Alfred A. Johannesen og Carl C. Nielsen fra Kjøbenhavns Konference. Disse Brødre ere alle hæderligt afløste med Tilladelse til at rejse hjem. De afsejlede fra Liverpool med Dampskibet „Canada" den 27. Januar.

Forflyttelse. Ældste Søren Andersen er forflyttet fra Trondhjem og beskikket til at præsidere over Kristiania Konference; Anton Sørensen fra Bergens Konference til at virke som omrejsende Ældste i Kristiania Konference; Ældste Wm. D. Norman fra Bergens Konference for at virke i Aarhus Konference; Ældste Holger M. Larsen fra Kristiania Konference for at virke i Kjøbenhavns Konference.

Beskikkelse. Ældste Heber J. Hansen er bleven beskikket til at præsidere over Trondhjems Konference; Ældste Andrew H. Andersen til at virke i Kjøbenhavns Konference og Ældste Andrew W. Munk til at virke i Aalborgs Konference.

Missionspræsident Andrew Jenson er nys hjemkommen efter et mere end 3 Ugers Ophold i Kristiania, Norge. Han fejrede Nytaarsfest med de Hellige og Ældsterne der, tilsaa Forretningsanliggender af Vigtighed og deltog i mange gode Møder i Hovedstaden. Ligeledes besøgte han Grenene i Drammen, Tønsberg og Larvik og fandt her Lejlighed til at tale til mange Fremmede, som med stor Opmærksomhed lyttede til hans Ord.

Den tyrkiske Mission er inddraget. Herom skriver Ældste J. Wilford Booth til „Deseret News" blandt Andet: „Den 15. April 1909 var Udsigterne for almindelig Fremgang og Befæstelse af den tyrkiske Mission lysere end i mange tidligere Aar. Det længe nærede Haab om Muligheden af at kolonisere Landet med de Hellige der syntes at være nær sin Opfyldelse . . . Men netop den Morgen udbrød der et frygteligt Myrderi paa de Kristne i Byen Adana, 20 engelske Mile fra Tarsus, hvor Paulus blev født. Ikke mindre end 20,000 Mennesker satte ved denne Lejlighed Livet til. To amerikanske kristne Missionærer fandtes blandt de dræbte. . . . Forndsigelserne angaaende Jøderne og deres Gjenindsættelse i Palæstina ere nu blevne opfyldte paa den mest forunderlige Maade, hvis Enkeltheder yde et meget interessant Studium. Foruden Apostlerne Orson Hyde i 1841, Lorenzo Snow i 1873, Anthon H. Lund i 1898 og Francis M. Lyman i 1902, der hver især, knælende paa Oliebjerget, nedbad Guds Velsignelse over Landet som et

Indsamlingssted for gamle Israels Efterkommere, have 40 Missionærer virket i Landet og tilsammen vandret omtrent en Million Mil og anvendt mere end 50,000 Dollars til deres Ophold og Rejseudgifter. Der findes omtrent 200 Hellige tilbage i den Mission, fordelte paa fire Grene og nogle spredte i Syrien og Lilleasien". — Paa Grund af de altid ulmende Uroligheder mellem Muhamedanerne og de Kristne have vi anset det formaalstjenligt at inddrage Missionen, indtil Herrens egen belejlige Tid kommer, da Sandhedens Evangelium frit tør forkyndes for Folket der.

Fra Utah.

Salt Lake City har i det nys afsluttede 1909 udviklet stor Travlhed paa Byggevirksomhedens Omraade. Ifølge Bygningsinspektørens Rapport er der opført eller deres Fuldendelse nær 1,295 nye Bygninger til en samlet Værdi af 8,077,320 Dollars. Sammenlignet med Aaret 1908 bliver det 200 flere Bygninger og 4,728,330 Dollars mere eller omtrent 70% Forøgelse fra det foregaaende Aar. Naar det tages i Betragtning, at mange af disse Foretagender skyldes Hjælp af Rigmænds Kapitaler fra Øst og Vest, ja endog fra England, saa bliver det et slemt Bevis mod Sandheden og Ægtheden af de Hyl, der i disse Lande udstødes over Mormonfolkets Elendighed i Utah.

„**Kong Alkohol**" har lidt et meget føleligt Nederlag i Utah ved Efteraarsvalgene. Municipaliteterne i de forskjellige organiserede Byer tiltræde deres Embeder ved Aarets Begyndelse, og Regjeringstøjlerne lægges da i deres Hænder. De fleste af disse Mænd valgtes paa de Betingelser, at de saavidt muligt skulde rette sig efter Majoritetens Ønske om Udryddelsen af Drikkeondet. Virkningerne spores allerede i mangfoldige Byer, navnlig i de mindre, men ogsaa i de større. Da Loven om fuldstændigt Forbud ikke blev vedtaget i sidst forsamlede Legislatur, kan man ikke hindre Nogen i at sælge, der er villig til at betale den Sum, som Byraadene forlange; men disse kunne skrue Prisen saa højt op, at Vedkommende ikke ser sig i Stand til at betale den. Dette have de gjort, og mange Udsalgssteder staa derfor tomme til Velsignelse baade for Stamgjæsterne og for Hjem og Kommune. Blot nu disse gode Resolutioner kunne vedblive at holdes i Live! Det vil bringe Trøst og Glæde til mangen Moder, Hustru, Søn og Datter, som hidtil har staaet magtesløs overfor den frygteligste af Menneskeslægtens Fjender: Drukkenskaben.

Theatrenes Lukning paa Sabbaten. I Salt Lake City arbejdes der paa at holde Theatrene lukkede om Søndagen, da det anses anstødeligt baade mod Religionen og Folkets sande Vel at give Forestillinger paa

denne Dag. Hviledagens Helligholdelse er desværre et dødt Bogstav paa Papiret; men det vilde være ønskeligt, om fornuftige Resolutioner kunde rette paa det nævnte Onde, der stadig tiltager baade der og andre Steder.

Den udødelige Sjæls Herkomst og Fremtid.

Af Patriark C. C. A. Christensen.

(Fortsat fra Side 22.)

Vi ville tage vor Herre Jesus som et Exempel. — Som allerede før bemærket havde han Herlighed hos Faderen, førend Verden blev skabt, og nu se vi ham som et ubevidst, lille Barn henlagt i en Krybbe i en Stald i en jødisk By, der var uden Betydning i Sammenligning med Verdens store Stæder i Romerriget. Hans Moder, der ikke engang havde en lovformelig Ægtefælle, var udset til denne i Himlens Øjne hæderlige, men i Verdens Øjne foragtelige Stilling, og fra Himlen blev Engelen Gabriel sendt for at underrette hende derom:

„I den sjette Maaned blev Engelen Gabriel sendt af Gud til en Stad i Galilæa, som hedder Nazareth, til en Jomfru, som var trolovet med en Mand ved Navn Joseph, af Davids Hus; og Jomfruen hedte Maria.

Og Engelen kom ind til hende og sagde: Hil være dig, du Benaadede! Herren er med dig, du velsignede iblandt Kvinder!

Men der hun saa' ham, forfærdedes hun over hans Tale, og hun tænkte, hvad denne skulde være for en Hilsen.

Og Engelen sagde til hende: frygt ikke, Maria! thi du har fundet Naade hos Gud, og se, du skal undfange og føde en Søn, og du skal kalde hans Navn Jesus; han skal blive stor, og kaldes den Højestes Søn; og Gud Herren skal give ham Davids, hans Faders Trone, og han skal være Konge over Jacobs Hus evindelig, og der skal ikke være Ende paa hans Kongerige.

Men Maria sagde til Engelen: hvorledes skal dette gaa til, efterdi jeg ikke veed af Mand?

Og Engelen svarede hende og sagde: den Hellig Aand skal komme over dig, og den Højestes Kraft skal overskygge dig; derfor skal ogsaa det Hellige, som fødes af dig, kaldes Guds Søn." (Luk. 1: 26—35.)

Ved at læse videre hos Evangelisten Lukas i 2. Kapitel finde vi, at Joseph tilligemed sin Trolovede, Maria, rejste fra Nazareth i Galilæa op til en By ved Navn Bethlehem for at lade sig indskrive ved den Folketælling, som netop paa den Tid gik for sig ifølge Kejserens Befaling; thi de vare begge af Davids Hus og Slægt.

„Men det skete, der de vare der, at Tiden blev fuldkommet, at hun

skulde føde; og hun fødte sin Søn, den førstefødte, og lagde ham i en Krybbe; thi der var ikke Rum i Herberget.

Og der vare Hyrder i den samme Egn, som laa ude paa Marken og holdt Nattevagt over deres Hjord; og se, Herrens Engel stod for dem, og Herrens Klarhed skinnede om dem, og de frygtede saare; men Engelen sagde til dem: frygter ikke! thi se, jeg forkynder Eder en stor Glæde, som skal vederfares alt Folket; thi Eder er i Dag en Frelser født, som er den Herre Kristus i Davids Stad; og det skal være Eder et Tegn, I skulle finde et Barn svøbt, liggende i en Krybbe.

Og strax var med Engelen en himmelsk Hærskares Mangfoldighed, som lovede Gud og sagde: Ære være Gud i det Højeste! og Fred paa Jorden; og i Mennesker en Velbehagelighed"!

Af Mangel paa Plads tør vi ikke gaa videre med at gjengive den inspirerede Historieskrivers Beretning ordlydende angaaende vor Frelsers Fødsel og de Omstændigheder, som kom til at staa i Forbindelse med denne for hele Verden betydningsfulde Begivenhed; men vi ville raade Læseren til selv at følge Traaden videre i denne ukunstlede Beretning.

Vi se deraf, 1, at Jesus var bestemt til at blive Verdens Frelser; 2, at hans Moder var udset til denne sin Stilling, og at en Engel blev sendt direkte til hende for at berede hende til dette for hende (set fra et almindeligt naturligt Standpunkt) umulige Forhold, idet hun var Jomfru og ikke havde en lovlig Ægtemage; 3, at hun blev frugtsommelig og omsider fødte den Søn, som det var forkyndt hende af Engelen, og at hun ligesom andre Kvinder behøvede sin Tid til at fuldføre sin Mission, at blive Moder. Vi ønske særlig, at Læseren vil lægge Mærke til dette Punkt, som vi senere hen skulle komme til at tage i Betragtning; 4, at Jesus af Engelen blev kaldt: den Herre Kristus, endskøndt han var et lille Barn, svagt og hjælpeløst, svøbt af sin jordiske Moder og af hende henlagt i en Krybbe; 5, at han blev ledsaget af en himmelsk Hærskare paa denne sin Mission fra sin himmelske Faders herlige Opholdssted til denne faldne Verden, som han var bestemt til at frelse og af den Grund kaldtes „det Guds Lam, der var slagtet, før Verdens Grundvold blev lagt"; 6, at hans Moder Maria behøvede den almindelige Tid for Kvinder til at modne sin Livsfrugt, den Søn, der var af en saa høj Rang iblandt Himlens lyksalige Familie, at endog en særskilt Skare af hans Brødre — Engle — blev sendt med ham til det Sted paa Jorden, hvor han skulde erholde sit jordiske dødelige Legeme, men derefter vendte de tilbage „til Himlene", se 15. Vers, og overlod ham som det spæde, hjælpeløse Barn til sin Moders Omsorg.

Han havde nu holdt sit Indtog i denne Verden og taget sit jordiske Tabernakel i Besiddelse, og det synes klart, at dette skete netop paa den Tid, da han blev født, og ikke før; thi hans Aand eller Sjæl var

ikke i det ufødte Foster, medens det udvikledes gradvis igjennem de foregaaende otte eller ni Maaneder. Derfor blev der heller ikke gjort nogen særegen Ære for ham den Gang, da Engelen Gabriel blev sendt til Maria for at bebude hans Komme, men da hans Aand eller Sjæl kom, saa var det, at dette skete. I Mormons Bog finde vi Bekræftelse paa denne vor Anskuelse. En Del ugudelige Mennesker i Amerika havde sammensvoret sig til et almindeligt Myrderi paa dem, der troede paa Frelserens Komme til Verden, og som sagde, at visse Tegn viste, at Tiden var forhaanden, dersom det ikke viste sig, at Frelseren virkelig var kommen.

I 3. Nephi 1: 10—14 læse vi:

„Da nu Nephi, Nephis Søn, saa' denne hans Folks Ugudelighed, blev hans Hjerte meget bedrøvet.

Og det skete, at han gik ud og bøjede sig ned paa Jorden og raabte stærkt til sin Gud for sit Folk, ja, for dem, som vare nær ved at blive udryddede formedelst deres Tro paa deres Fædres Traditioner.

Og han anraabte Herren inderligt den ganske Dag; og se Herrens Røst kom til ham, sigende:

Opløft dit Hoved og vær ved godt Mod, thi se, Tiden er forhaanden, og i denne Nat skal Tegnet gives, og i Morgen kommer jeg til Verden for at vise Verden, at jeg vil opfylde alt det, som jeg har ladet tale ved mine hellige Profeters Mund.

Se, jeg kommer til mine Egne for at opfylde Alt, hvad jeg har kundgjort for Menneskenes Børn fra Verdens Begyndelse af og for at gjøre baade Faderens og Sønnens Villie; Faderens formedelst mig og Sønnens formedelst mit Kjød. Og se, Tiden er forhaanden, og i denne Nat skal Tegnet blive givet."

For endnu bedre at sætte sig ind i disse mærkværdige Forhold maa man erindre, at denne Profet, Nephi, befandt sig paa den vestlige Halvkugle — Amerika — medens Maria, Jesu Moder, befandt sig i Bethlehem, i Palæstina paa den modsatte Side af vor Jord, og de To vare adskilte ved de store Verdenshave mange tusind Mile. Jesu Aand, eller Sjæl, kunde følgelig ikke være i det ufødte Barn, der kom til Verden den næste Dag. Det var ikke Spædbarnet, som udtalte de trøstende Ord til den bekymrede Profet her paa dette Fastland, medens „den velsignede blandt Kvinder" saa' sin Nedkomst imøde med spændt Forventning under saa ugunstige Omstændigheder i en Stald, men det var et Medlem af Guddommen selv, der endnu besad hele sin „Myndighed" og Kundskab, med hvilken han i Forening med Faderen havde styret Verden og Menneskenes Skjæbne i de henrundne Aartusinder, og som nu stod i Begreb med at fratræde sin ophøjede Stilling for at begynde sin frelsende Mission her i denne jordiske Sfære lig andre Dødelige. (Fortsættes.)

Statistik

over

Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige's skandinaviske Mission fra 1. Januar til 31. December 1909.

Missionspræsident: Andrew Jenson / Konference.	Grene	Missionærer fra Zion: Højpræster	Halvfjerds	Ældster	Kvindelige	Total	Lokale Præstedømme: Missionærer	Ældster	Præster	Lærere	Diakoner	Medlemmer	Total Medlemmer og lokale Præstedømme	Børn under 8 Aar	Totalsum	Døbte	Børn velsignede	Emigrerede: Over 8 Aar	Under 8 Aar	Udelukkede	Døde	Fremmedes Huse besøgte: Ved Tilbud af Skrifter	Efter Indbydelse	Evangeliske Samtaler	Skrifter omsatte	Bøger omsatte	Møder afholdte: Indendørs	Udendørs
Aalborg....	5	2	4	16		22		6	13	5	4	236	264	74	338	43	17	17	1	1	5	61683	4761	9816	132447	5106	1120	
Aarhus	6		10	11	1	22		12	19	6	12	322	371	167	538	77	30	22	6		4	58839	5485	10056	106007	2653	1062	
København.	7	2	7	17		26		24	15	13	9	481	542	132	674	94	32	47	9		10	183159	4294	9270	217336	6296	921	2
Missions-kontoret.....		1	2	1		4																						
Totalsum for Danmark....	18	5	23	45	1	74		42	47	24	25	1039	1177	373	1550	214	79	86	16	1	19	303681	14540	29142	455790	14055	3103	2
Bergen.....	5		7	9		16		1	8	5	5	212	231	81	312	53	17	13	3		7	73344	1418	6263	139080	4343	881	13
Kristiania..	11	3	2	23		28		21	28	28	14	671	762	217	979	77	24	48	4	6	8	72649	2311	10208	148588	3797	1607	3
Trondhjem.	5		4	10		14		4	4	3	3	120	134	30	164	24	11	2			3	21895	1026	2551	62518	2115	509	
Totalsum for Norge......	21	3	13	42		58		26	40	36	22	1003	1127	328	1455	154	52	63	7	6	18	167888	4755	19022	350186	10255	2997	16
Totalsum for Missionen..	39	8	36	87	1	132		68	87	60	47	2042	2304	701	3005	368	131	149	23	7	37	471569	19295	48164	805976	24310	6100	18

Virksomhed!

Et af de bedste Sikkerhedsmidler mod Alt, hvad der er ondt og slet, er at være i Virksomhed. Naar der syndes mod Landets Love, hvor gaar saa Opdagelsesbetjentene hen for at finde Gjerningsmændene? Ikke til Fabrikkernes Støv eller blandt de flittige Arbejdere, men blandt dem, der staa med Hænderne i Lommen foran Ølknejperne. Virksomhed, strengt Arbejde, ere de bedste Midler til at skabe et rent og hæderligt Liv.

Synd er en gammel Sørøver, som anfalder de Skibe, hvis Sejl hænge slappe i Vinden. Men hans Pile har haardt Arbejde med at gennembryde Læderet paa et gammelt, ærligt Skjødeskind. Vær derfor glad ved den Kjendsgjerning, at dit Værksted, din Ambolt, din Arbejdsplads er Fæstninger, i hvilke du kan skjule dig, og fra hvilke du kan kæmpe med Livets mange Fristelser. Morgen, Middag og Aften bør du takke Gud for, at du har nok at gjøre, og fordi du er saa sund og rask, at du kan udføre dit Arbejde.

Dødsfald.

Knud Aage Andersen, født den 5. Juni 1901, indlemmet i Kirken ved Daab den 27. Juni 1909, døde paa Øresunds-Hospitalet, Kjøbenhavn, den 10. December 1909 efter længere Tids Lidelser. Begravelsen fandt Sted fra Missionens Forsamlingssal, Korsgade 11, under stor Tilslutning af Paarørende og Venner.

Anna M. O. Sørensen Holm, født den 2. April 1850 i Stege paa Møen, Danmark, døde den 15. December 1909. Søster Holm forenede sig med Kirken den 15. August 1890 og var til sin Død en god, gudhengiven Kvinde. Begravelsen fandt Sted fra Vestre Kirkegaards Kapel, hvor mange af hendes Familie og Venner vare tilstede for at vise hende den sidste Ære her i Livet.

Indhold:

Udgivet og forlagt af Andrew Jenson, Korsgade 11, Kjøbenhavn N.

Trykt hos F. E. Bording (V. Petersen).